

La senyora vicepresidenta del Consell i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies, senyor president.

Senyora diputada, jo crec que vostés deuen aclarir-se. No es pot servir a Déu i al dimoni a la vegada. Vostés no poden estar parlant de la saturació de la sanitat, dels morts i dels contagis i alhora dir: «Abran los bares.» Escolte, venen ací a contradir-se.

Des que es tancà l'hostaleria, la corba ha començat a caure en picat. Vostés miren les dades. I clar que fan falta ajudes, clar que fan falta ajudes per a les famílies que es guanyen la vida treballant en eixe sector o en el sector del turisme o en el sector de l'artesania o en el sector de la venda sedentària o en el sector del xicotet comerç. I això és el que estem fent setmana rere setmana.

¿Però vostés es lligen el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*? No se'l lligen, ja, ja ho veig, ja. No se'l lligen. Però és una obligació d'un diputat. Vostés cobren tots els mesos el sou. Lligen-se el diari oficial on ixen tots els decrets que estem aprovant d'ajudes.

Aleshores, senyora diputada, no és seriós, no és seriós vendre ací a contar mentires, a contradir-se.

El que este govern té clar és que el primer és la vida i la salut, i això és el que estem defensant. I, a partir d'ahí, també, la vida en l'economia de les persones. I això és el que cada dia s'està publicant en el diari oficial. La comunitat que més ajudes ha dedicat als sectors econòmics afectats és esta. Per damunt de Madrid, d'Andalusia, on vostés governen. (*Aplaudiments*) És esta, senyora diputada.

El senyor president de les Corts Valencianes:

Senyories, continuarem ara la sessió de control amb la pregunta que formula, en nom del Grup Parlamentari Compromís, el síndic, l'il·lustre diputat Fran Ferri.

Escoltarem el senyor Ferri.

Quan vosté vullga, senyoria.

El senyor Ferri Fayos:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyor president, bon dia.

Mire, senyor Puig, un missatge d'assossegament i de tranquil·litat des de Compromís: sempre serem garantia del Botànic perquè precisament discursos tan feixistes com el que acabem d'escoltar no entren mai al Consell, un consell que ha de treballar per a tots els valencians i valencianes. (*Aplaudiments*)

Hui, des de Compromís, li preguntem pel full de ruta del Consell en el context actual. Este context que està marcat

i ha d'estar marcat per tres grans prioritats: la primera, les restriccions, necessàries per a salvar vides; la segona, les ajudes, necessàries per a compensar els sectors afectats; la tercera, la vacunació, imprescindible per a superar este mal son.

Per a estos tres àmbits li plantejaré tres propostes concretes en cadascun d'ells i començaré per una evidència. Senyor president –ja ho ha dit vosté–, senyories, les restriccions funcionen. Les restriccions salven vides.

A ningú li agrada haver de limitar la vida de la ciutadania o tancar algunes activitats econòmiques. Però des de l'inici de la pandèmia i arreu del món ja hem vist el que funciona i el que no funciona. I ho estem tornant a comprovar ací en la nostra terra.

La incidència acumulada està baixant: hem passat dels 10.000 casos que teníem diaris als 3.000 d'ahir. I, poc a poc, es reduïxen els ingressats, les persones en la UCI, i això vol dir que en uns dies també baixaran les persones que perden la seua vida.

I tot açò, senyories, no és casualitat. Eixa millora és gràcies a l'esforç col·lectiu de tots i totes les valencianes que dia a dia fan sacrificis per a lluitar contra esta pandèmia.

A mi el que em sorprén, senyor president, és com les dretes critiquen eixes restriccions. I, fins i tot, li van fer una visita al palau oferint-li el seu suport perquè no aplicara restriccions. I jo em pregunte: ¿quina era l'alternativa? ¿Que es saturaren més les UCI? ¿Que hi haguera més ingressats? ¿Que en lloc de 100 morts al dia en tinguérem 200 o 300? ¿Per què les dretes no han donat suport ací a coses que estan fent els seus companys en Castella i Lleó, per exemple? Potser perquè allà els seus companys prioritzen salvar vides. Potser siga per això.

Però, senyor president, també hem de dir-li a la gent una veritat incòmoda. Ens queda molt de camí. Ens queda molt de camí. No és el moment de salvar ponts en març, ni de salvar la Setmana Santa. No és el moment de deixar via lliure al virus.

Per això, la nostra primera proposta: molt de comte amb la futura desescalada. Esgotem el marge que tenim com a autonomia amb les nostres competències i continuem reclamant al govern central un decret d'estat d'alarma que ens done més instruments per a lluitar contra el virus. Perquè, com s'ha demostrat, les restriccions funcionen, les restriccions salven vides.

El segon tema del qual vull parlar són les ajudes. Perquè també està clar que eixes restriccions tenen uns perjudicats. Entre altres, trobem alguns sectors econòmics, bars, restaurants o gimnasos, però també tots els treballadors que formen part d'estos negocis. Per això és molt encertat que la Generalitat haja impulsat un pla Resistir amb 400 milions d'euros en ajudes. És un encert, però necessitem més, i ahí ha d'entrar el govern central, amb ajudes directes als sectors, però també fent-nos arribar més recursos a les comunitats autònomes.

Com saben, durant la primera onada, es va fer arribar a les comunitats autònomes vora setze mil milions d'euros amb uns criteris que primaven les zones que havien patit més el virus, com ara Madrid. I per això a nosaltres ens van tocar menys diners.

¿Per què es va crear eixe fons en la primera onada i no es crea eixe fons en una tercera ona, que estem tenint més ingressats, més ingressats en les UCI, més despesa sanitària que en la primera ona?

I ací la nostra segona proposta: hem de reclamar un nou fons sanitari que repartisca amb els mateixos criteris sociosanitaris.

Per això, senyor president, presentarem una iniciativa en estes Corts per a dir-li al govern central que el valia per a la primera onada, que va castigar més a altres territoris, també ha de valdre per a esta tercera onada que ens està colpejant tan durament als valencians i les valencianes.

I el tercer tema que marcarà el nostre futur són les vacunes. Llevat d'alguns desajustos tant el nostre país com Espanya la vacunació avançava bé, anàvem bé. El problema són els països que estaven vacunant amb més eficiència. Però tenim un problema: falten vacunes. Falten vacunes perquè, en lloc d'apostar per allò públic, des de la Unió Europea s'han posat diners públics en grans multinacionals, perquè, en lloc d'apostar per patents obertes, s'ha convertit la cura de la COVID en un gran negoci. La Unió Europea és tan necessària com millorable. Els fons europeus són positius. Però no són eixe *new deal* que necessitem.

¿Què passarà quan torne a estar en vigor el pacte d'austerici? Som un dels territoris que ens juguem més en la deriva europea dels pròxims anys. I per això, la nostra tercera proposta: proposem que, per primera vegada en la nostra història, activem el mecanisme de l'article 185 del Reglament de les Corts i exercim el nostre dret de petició davant del Parlament Europeu.

Traslladem l'agència valenciana a Europa, posem els drets de les persones per davant dels interessos de les grans multinacionals.

Senyor president, no hi ha varetes màgiques davant de la pandèmia, però sí que hi ha polítiques públiques que funcionen: restriccions, ajudes i vacunes. Persistim en eixa línia, perquè moltes vides depenen d'això.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyor Ferri.

I, una vegada formulada la pregunta, contestarà el president del Consell a les qüestions plantejades.

President, quan vosté vullga, té la paraula.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, senyor president.

Moltes gràcies, senyor Ferri.

Com sap, l'agenda de la Generalitat en estos moments passa fonamentalment per tres qüestions. Per una banda bàsica, la superació de la pandèmia; en segon lloc, la reactivació econòmica i social, i en tercer lloc, la cohesió social. És a dir, que l'eixida d'esta crisi, originada inicialment per una qüestió sanitària i que ha acabat sent una crisi econòmica i social, no isca amb perdedors, amb una legió de perdedors, sinó tot el contrari, que isca amb la major cohesió social possible.

Respecte a la superació de la pandèmia no hi ha un receptari. És cert que hi ha una qüestió que sí que sabem. Sabem que quan hi ha menys mobilitat, hi ha menys contacte i hi ha menys contagis. I això ho sabem. I, per tant, les mesures que hem pres, que en algun cas són doloroses perquè entenem i empatitzem amb el treball de la gent i, per tant, no és fàcil, és molt difícil prendre estes decisions, però és ben cert que estan tenint resultats i que no som els únics que les hem preses, sinó tot el contrari.

Ara, és ben cert també que el més important és la responsabilitat de la ciutadania. Jo vull una vegada més agrair profundament a valencians i valencianes que estan molt majoritàriament, molt majoritàriament complint aquelles restriccions que diu la Generalitat en tots els àmbits. *(Aplaudiments)* I eixa és... -vosté ho dia també- eixa és la principal capacitat que tenim de superar la pandèmia és que ací anem tots a una. Hem d'anar aixina. I la ciutadania ho està entenent i ho està fent. Per això, les xifres són millors, els indicadors són millor però compartisc amb vosté que cal atendre les circumstàncies amb molta prudència. Molta prudència perquè, entre altres coses, no sabem el comportament que va a tindre el virus amb les noves soques. No ho sabem.

I prendrem les decisions malgrat el que diuen alguns d'una manera absolutament irresponsable, prendrem sempre les decisions d'acord amb allò que ens diguen els experts, que és el que hem fins ara. Perquè s'ha dit en algun moment que se prenien les decisions com si..., bé, com una loteria. No, no, no, és que no. Nosaltres hem pres les decisions, ho vam prendre en tot moment d'acord amb els informes que hi havia per part dels serveis epidemiològics, que, per cert, espere que ningú coincideix amb eixe jutge que ha dit que els epidemiòlegs són uns metges amb un títol. Crec que això també fa molt de mal realment al que és el comportament cívic d'una societat.

En primer lloc, per tant, hem de continuar amb tot el treball que se fa, a través del que s'ha fet ja d'eixos 10.000 contractes de personal, els 2.200 rastrejadors, l'augment de llits, els 462 respiradors que tenim ara i que no teníem abans i, també, eixe acord marc que s'ha produït per tal de garantir el material de protecció en els propers mesos.

També continuarem intentant intensificar el que és una qüestió estratègica, que no és conjuntural, que és de veritat assolir tot el que ara no tenim. Perquè va haver-hi en la primera... -ho he dit abans en una contestació anterior- ha haver-hi durant uns anys un deteriorament profund de totes les polítiques socials de la comunitat i, per tant, si haguérem continuat amb eixa tendència, estaríem en una situació catastròfica.

En estos moment, hem de redreçar la situació, perquè tenim menys llits de la mitjana espanyola i molt menys llits de la mitjana europea. I hem de conjurar-nos perquè més prompte que tard arribem almenys a la mitjana europea de llits. I això implica inversions de caràcter immediat. I per això

anem a portar endavant un pla d'emergència d'ampliació d'infraestructures sanitàries, que ja hem començat amb l'ampliació del Clínic. Per cert, una ampliació del Clínic que alguns discutixen ara, quan realment se va iniciar en temps pretèrits perquè el que sembla ser bastant insòlit és que hagué d'arribar el govern del Botànic per tal de pagar allò que se li devia a la politècnica i començar tot el procés per a l'ampliació del Clínic.

Per tant, hem de prendre mesures des de la moderació, des de la serenitat, des de la proporcionalitat amb l'objectiu – no hi ha una altra – que el més important són les vides de les persones. Per tant, no és moment de relaxar-nos i això és el que estic segur que decidirem esta vesprada quan se reunirà la comissió interdepartamental.

Per altra banda, és ben cert que hi han sectors molt més afectats que altres. Tota l'economia està afectada, però hi han sectors que estan molt afectats i altres que no ho estan tant. I, per tant, on anem a adreçar les ajudes fonamentalment, este primer paquet de Resistir, és sobretot a aquelles empreses que, segons els informes tant de l'IVIE com d'altres institucions, parlen que han baixat la seua facturació més del 40% o 50% en tot l'any anterior. Per tant, és evident que hi han uns sectors que han de tindre una ajuda especial.

I hem plantejat tot este ventall d'ajudes, que és molt ample. Que alguns diuen que és misèria. No, perdona, és que poden arribar..., qualsevol autònom pot arribar..., si s'acull a tots els programes, pot arribar a 7.000 o 8.000 euros. Vull dir, que no és una misèria. I això és el que pot fer també esta comunitat.

Però, si és necessari, caldrà ampliar-ho i hi haurà una segona ronda del pla Resistir, perquè també ens hem pogut deixar alguns sectors o subsectors que tenen menys capacitat probablement inclús de reivindicació i que els hem deixat fora. Estem parlant, per exemple, de l'espai cultural, que, per cert, també està inclòs, perquè no és només..., és el sector de l'hostaleria, és el sector de l'oci, és el sector dels espectacles, és el sector de la cultura, que són els sectors que han estat més damnificats.

Per tant, hem de continuar, hem de persistir en eixa qüestió. I és evident que el més important per a tots, ho ha dit vostè també –és l'esperança, no hi ha una altra–, és la vacunació.

I en la vacunació, malgrat episodis lamentables, mínimament en el que és el conjunt de la vacunació s'està avançant. I, per cert, s'estan mantenint relacions permanents. És que abans se dia, com una cosa extraordinària, que ahir havia tingut una reunió la vicepresidenta amb la consellera de sanitat. És que eixes reunions se produïxen de manera permanent.

¿Per què? Perquè, a més, no és fàcil la logística de la vacunació. Tenim, de moment, tres vacunes. Dos d'elles, a més, tenen unes circumstàncies de transport molt dificultoses; altres tenen un altre problema..., altra que té un problema, que encara no hi ha estudis suficients per garantir que se pot posar eixa vacuna a majors a cinquanta cinc anys i, per tant, hi ha una problemàtica..., la segona dosi també genera un problema. Però jo confie absolutament en els professionals de la sanitat pública valenciana, que estan fent un exercici d'enorme responsabilitat també en la vacunació.

I eixe és el camí. No en tenim un altre, senyor Ferri, intentar el més prompte possible vacunar la immensa majoria de la ciutadania valenciana.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies.

(Inoïble) ... pregunta de control, m'agradaria donar una notícia positiva per al ple i és que la nostra col·lega Mercedes Ventura ha sigut mare de dos xiquetes precioses. Tant les xiquetes com la mare estan en perfecte estat. Per tant, la felicitem en esta maternitat i ens alegrem d'esta situació. *(Aplaudiments)*

I done pas a la síndica del Grup Vox, que també ha sigut mare en esta legislatura, perquè formule la pregunta del control.

Senyoria, té vostè la paraula.

La senyora Vega Campos:

Buenos días, señor presidente.

Conocida la gravedad de la situación en la que se encuentra nuestra comunidad como consecuencia de una gestión negligente de la crisis sanitaria, ¿piensa de una vez asumir responsabilidades?

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria.

Una vegada formulada la pregunta, que ja estava presentada, contestarà el president del Consell.

El senyor president del Consell:

Muchas gracias, señora Vega.

Yo asumo mi responsabilidad todos los días, el gobierno valenciano asume responsabilidades todos los días, tomando decisiones que a veces son más difíciles que otras veces y, en cualquier caso, con un único objetivo: superar la pandemia, reactivar la economía y, sobre todo, que no haya personas que se queden fuera también esta vez en esta crisis. *(Aplaudiments)*

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies.